

str. **8** **Bůh je pro-life.**

Obsah

Nestanete-li se takovými, jako děti.....	2
Svatá cesta pro hříšné lidi.....	2
Prorocké varování v předvečer světové války.....	5
Křesťanské společenství jako názorová platforma.....	7
Bůh je pro-life. Bůh je pro život.	8
Bez Božího odpuštění není uzdravení.....	9
Boží dar.....	13
Jak souvisí úcta k životu s umělým oplodněním?	14

Pán Bůh „zhatil“ naše plány	17
Impuls (OldFest) poprvé v rodném sboru.....	18
Pobyt seniorů na chatě Lípa v Oldřichovicích	18
František a letniční křesťané?	19
Literární hlídka	20
Aktuality ze světa.....	20
Oldřichovická dechovka slaví 90. výročí svého vzniku.....	21
Aktuality z KS	23

Nestanete-li se takovými, jako děti...

Modlitbě jsme se mnozí učili od malého dítěte. V neveřejné osobní modlitbě můžeme vyjádřit naše nejintimnější myšlenky před Bohem, protože víme, že On i tak zná každé naše slovo, než jej vyřkeme, a zná také celý náš život. A také nemusíme své vnitřní záležitosti při jejich vyslovování vhodně oblékat tak, aby to bylo přiměřené pro naslouchající lidi. U dětí to ale neplatí. Vzpomínám si na vyprávění mého přítele. Jeho syn měl drobný úraz. Po návštěvě chirurgické ambulance se zjistilo, že se jedná o zlomeninu chodidla. Večer po návratu domů jako vždy celá rodina končila den na modlitbě. Mladší sourozenec se tehdy modlil, aby ta noha „nebyla zlomena“. Chtěl bych mít tak jednoduché ale i upřímné a důvěřivé nitro, říkal si tehdy v duchu můj přítel. Vždyť je to zlomeno a tomu dítěti to vůbec nevádí, když se modlí o bratruv nohu. V průběhu týdne pak následovala kontrola. A výsledek? Lékaři poopravili interpretaci RTG. Noha nebyla zlomena. Od té doby můj přítel říká, že s velkým respektem naslouchá upřímným dětským modlitbám a zkoumá vlastní srdce, jak dospělé ve smyslu nedůvěřivé je před Bohem. Vždyť Ježíš říká: *Amen, říkám vám, že jestli se neobráteíte a nebudete jako malé děti, vůbec do nebeského království nevejdete* (Mt 18,3).

Toto číslo IDEY se mezi jinými zabývá malými lidskými bytostmi. Bez ohledu na okolnosti, stáří či původ jistě mají před Bohem význam a Ježíš je chce mít ve své blízkosti nyní i věčně. Navíc jejich úplná závislost na jiných, nesoběs-

tačnost v počátečních okamžicích pozemské pouti, pozdější jednoduchost v uvažování a téměř absolutní důvěra je obrazem ve stvořitelském dílu spasení člověka z milosti a skrze víru. Bez Boží starostlivosti bychom nebyli schopni se obrátit ani začít duchovně žít. Duchovně bychom vůbec nepřežili ani den. V tomto jsme plně závislí na NĚm, jako plod nebo nemluvně na svém okolí. Obdobně později, když již dítě je na světě, má své útočiště u rodičů, kam se obrací s důvěrou. Nespekuluje a moc při tom nepřemýšlí. Prostě jim věří. Stejně by to mělo být i s vírou obráceného člověka ke svému stvořiteli a spasiteli. Přemýšlejme o tomto i při čtení tohoto čísla IDEY!

Jan Rucki

Svatá cesta pro hříšné lidi

Boží cesta

Boží jednaní a život nás lidí s Pánem Bohem je často popisován jako Boží cesta. Mnoho textů Písma hovoří o dokonalé Boží cestě, po které však my lidé neumíme chodit a sami se na ní také nedokážeme vrátit. Je to cesta, kterou měl jít Izrael - Boží národ. Je náročná a kvůli slabosti a hříchu je Židům i všem lidem navždy vzdálená!

Naše vlastní cesta

„Šel si svou cestou“ není jen rčení, ale pravda o každém z nás. Už od ráje jsme ve vzpouře vůči Pánu Bohu, vydali jsme se svou vlastní cestou (Iz 53,6; Ř 3,10-12). Proto prožíváme i důsledky našeho rozhodnutí – prázdnotu a samotu. Nejsme jen tuláci, kteří se toulají,

jsme ztraceni v „džungli“, kde nejsou žádné cesty. Jsme vydáni napospas hříchu i skutečnému zoufalství a zatracení! Nic na tom nemění ani zdání, že si sami vystačíme a Boha pro svůj život nepotřebujeme.

Potřeba zpáteční cesty

Potřebujeme pochopit, že Bůh Hospodin přišel s řešením našeho hříchu a prázdnoty. On nás stvořil a dokonale zná! Celá naše osobnost – tělo, duch i duše se může uzdravit jen tím, že přijme nabízenou pomoc. Bůh našel novou cestu (Žd 10,20), kterou se k Němu můžeme vrátit zpátky a která je uzpůsobena právě nám slabým lidem. Existuje jen jedna cesta, jak se vrátit k Hospodinu a ve spojení s Ním prožít skutečnou radost a smysl svého života! Musíme poznat pravdu o CESTĚ k Bohu. Musíme poznat, že CESTOU je Ježíš Kristus – Bůh Syn. Jiná cesta záchrany a života s Bohem neexistuje!

Proctví o cestě

O tom, že Pán Bůh už dávno připravil takovou cestu i pro nás slabé a hříšné lidi píše prorok Izajáš (Iz 35,8-9). Nazval ji Svatou cestou a píše, že té cestě porozumí i hloupí. Nebude jen pro nadané nebo jinak privilegované, bude pro skutečně slabé a bezvýznamné, pro vykopené hříšníky. Tzn. pro ty, kdo zhřešili, svůj hřích litují a v pokání přicházejí k Ježíši jako ke svému Spasiteli od hříchu. Takový hříšník je díky Kristově krvi svatý. Svatá bude i proto, že zjevuje něco neskutečného. Svatý Bůh bude znovu s námi!

Výroky Ježíše

Výroky samotného Ježíše Krista ukazují, jak se na tu cestu může hříšník dostat.

1. „těsná brána a úzká cesta však vede k životu“ (Mt 7,14)

Především je zde brána nebo dveře, které jsou přístupné všem hříšníkům – těm kdo souhlasí se svým beznadějným stavem. Těmi musí takový člověk projít. Branou se vstupuje na cestu, která začíná hned za ní. Obojí, brána i cesta jsou spíše nenápadné a můžou se zdát bezvýznamné, vedou však k životu!

2. „Já jsem dveře“ (J 10,9)

Zde nalézáme odpověď na otázku „Kdo nebo co jsou ty dveře“? Ježíš může být DVEŘMI pro hříšné jen proto, že dal svůj život a prolil svou svatou krev za nás všechny na golgatském kříži. Projít DVEŘMI je jednorázová a radikální zkušenost hříšníka s Kristem. Přešel ze smrti do života a má nový život, je navždy Kristův a Boží!

3. „Já jsem cesta“ (J 14,6)

CESTA je Ježíš, a cestou pro hříšné je ze stejného důvodu jako u DVEŘÍ! Opravňuje ho k tomu jeho zástupná oběť na golgatském kříži. Cesta navozuje představu nepřetržitého prožitku. Znovu a znovu opakující se kroky v přítomném okamžiku. Ježíš je ta Svatá cesta pro ty, kdo jsou vykopení, jak o tom už píše starozákonní Izajáš. Jít po té Cestě znamená být křesťanem a chodit s Ježíšem stále a v každém okamžiku.

První křesťané a církve

Zdá se, že první křesťané i nově vzniklé církve rozuměli křesťanskému životu jako Cestě. Čteme o tom ve Skutcích apoštolských v kapitolách a verších: 9,2; 19,9 a 23; 22,4; 24,14 a 22. Je zvláštní, že jiný popis toho, jak chápali a žili první učedníci svůj křesťanský život, v této knize nenajdeme! Ježíš pro ně byl Cesta, po níž, respektive, s Nímž

nepřetržitě a s radostí chodili. Židé i pohané si u nich všimli této změny.

Problémy s putováním po cestě

Mohlo by se zdát, že s putováním po Cestě nebudou mít problémy ani další generace křesťanů. Z dějin církve, stejně tak i našich osobních křesťanských životů můžeme vidět, že tomu tak není. Chápeme důležitost osoby i díla Ježíše Krista, ale neumíme chodit po Cestě! V zásadě nevěříme, že Ježíš je CESTA.

Je velmi náročné udržovat si svěží společenství s Bohem. Hřích je všude! Nedokážeme si zachovat Boží svatost a pokoj. Zdá se nám, že nemůžeme obstát před lidmi ani před svatým Bohem. Navíc je zde stále přítomné pokušení sejít ze skutečné Cesty na cestu skutků Zákona a vrátit se do otroctví a pod prokletí (Ga 3,10)! Proto my křesťané často nejdeme po Cestě, spíš se jen „brodíme v bažině“ a máme dojem, že to vůbec nevádí. Zjistíme to tak, že neradi děláme pokání ze svého hříchu. Spíše ho omlouváme nebo přehlízíme. Hledáme jiné cesty k Bohu a posvěcenému životu.

Co není Cestou? Vše, co nenabízí skutečné řešení hříchu! Mohou to být různé křesťanské skutky a činnosti, jako jsou bohoslužby, obětavost, svědectví, modlitby, čtení Písma nebo služba. Tyto Písmem nařízené věci jsou důležité, nenabízí však skutečné řešení hříchu. Jejich hodnota je v tom, že je děláme a nikdo neočekává, že nás zbaví našeho hříchu. Pokud se pro někoho stanou cestou (tím, co ho učiní lepším před Bohem), pak si vážně zkomplikuje svůj život! Stává se duchovně neplodným křesťanem, jde „bažinou“ a nedokáže se proto radovat, sloužit Bohu ani duchovně růst v Kristu.

Jít po Cestě znamená vidět Ježíše jako řešení hříchu a každý svůj hřích mu přinést v pokání. Na této Cestě se s hříchem počítá a my hříšní tak můžeme žít pod mocí Kristovy krve (1J 1,7). S Ježíšem pak můžeme dělat vše, k čemu nás Bůh svým Duchem vede. Vše, co je Jeho vůlí a co nám v Písmu přikázal (J 15,4-5). Je to pohodlná Cesta!

Kroky po cestě

Můžeme mít dojem, že Ježíše potřebujeme jen k tomu, abychom došli k dalším duchovním úspěchům. Že Ježíš je cestou k tomu, jak se vznést k ještě větším duchovním výšinám. Chceme mít Ježíše, abychom dokázali něco víc. Téměř určitě však zažijeme jen zklamání a frustraci.

Vše, co i my dnešní křesťané potřebujeme, je opakovat kroky té CESTY, tzn. věřit, že Ježíš je jediná Cesta. Nechat se usvědčit z hříchu, učinit upřímné pokání a vírou přijmout odpuštění i moc k životu (1J 1,9). Ježíš se pak v nás a pro nás stane tím, o co usilujeme (1K 1,30-31). Plnohodnotný život křesťana, probuzení, posvěcení nebo jiné duchovní vítězství znamená opakovat kroky té CESTY – žít v Kristu Ježíši (Ko 2,6)! Na těch krocích je nejužasnější, že Ježíš je se mnou a já chodím s Ním! Přesně podle zaslíbení proroka Izajáše i zkušeností prvních křesťanů a všech novozákonních církví.

Smysl a cíl života

Když věříme, že Ježíš je CESTA a chodíme s Ním, nalezneme i Bohem určený smysl a cíl života. Můžeme proto říct, že Ježíš je cesta, která nás vyvede z bludiště různých názorů na smysluplnost lidského života. Smysl a cíl života není jen filosofická otázka, je to především

nesmírně důležitá a praktická otázka.

Existuje jen jeden smysl a jeden cíl, který Bůh pro člověka připravil a který ho může skutečně naplnit. Smysl lidského života je v tom, že Boha známe, milujeme a chodíme s Ním. Jinými slovy Boha vidíme. Cíl života, který Bůh pro člověka určil, navazuje na smysl našeho života. Cílem je Pána Boha oslavit a stále se z Něho radovat! To, že Ježíš pro mě není cíl, poznám podle toho, že mám na mysli jiné křesťanské cíle, které chci možná i s pomocí Ježíše dosáhnout.

Požehnání Svaté Cesty

Je obtížné vyjádřit několika slovy hloubku a všechna požehnání, které nám Hospodin prostřednictvím Svaté Cesty – Ježíše Krista dává. Přesto, můžeme některé velmi jasně popsat:

- Je to evangelium - dobrá zpráva pro špatné lidi.
- Je to pravda o návratu k Bohu Hospodinu.
- Je to pohodlná cesta života s Bohem.
- Přináší skutečnou svobodu a moc pro každodenní život.
- Zjevuje skutečný smysl a cíl života.
- Je to autentické křesťanství, protože odpovídá učení, víře i praxi prvních křesťanů a také celému svědectví Bible.

Nikdo z lidí se nemá před Bohem čím chlubit, jsme jen „prach“! Bůh však říká, že se Jeho vykoupení – svatý může chlubit tím, že zná Jeho (Jr 9,22-23; 1K 1,30-31; 2K 10,17). Hospodina, Boha Bible zná jen ten, kdo zná – osobně prožívá Boží milosrdenství a spravedlnost. Ten kdo vidí Ježíše jako CESTU i CÍL!

Petr Unucka

Prorocké varování v předvečer světové války

Leží přede mnou útlá 23stránková brožura. Vydalo ji v nákladu 1500 výtisků roku 1913 Křesťanské společenství v Těšíně. Nese název „*Obrachunek Boży z ludami Europy*“ s podtitulem „*Pogląd w przyszłość*“. Člověka až lehce zamrazí v zádech, když si uvědomí, že o rok později vypukla První světová válka – válka, která přinesla Evropě nezměrné utrpení a ve výsledku zásadním způsobem přepsala nejen její mapu, ale i její mentalitu.

Brožura je překladem německého díla „*Gottes Abrechnung mit den Völkern Europas*“ z pera laického křesťanského myslitele Ernsta Schreinerera; originál vyšel roku 1912 ve Stuttgartu. Do polštiny ji přeložil tajemník Křesťanského společenství Andrzej Cymorek.

V úvodu popisuje autor prosperitu a zdánlivý mír jeho doby, dodává však: „...*nasz pokój jest pokojem złudnym...*“ a dodává: „*Optymizm dyplomatów nie zdoła już zakryć przed ludźmi groźnego niebezpieczeństwa bliskiej wojny światowej. Nie trzeba być prorokiem, by zauważyć zbliżającą się europejską burzę przewrotów.*“ Následně autor rozděluje Boží „zúčtování s národy Evropy“ do několika kategorií: Nejprve hovoří o Božím zúčtování s Jeho služebníky. Připomíná, že soud se začíná od domu Božího (1 Pe 4,17). Varuje křesťany před hamižností: „*Szafarze Boży, nie bądźcie szafarzami diabła! Nie bądźcie sługami pieniędzy! Uwolnijcie się od znikomego złota udzielaniem jałmużny i obfitym wspieraniem Królestwa Bożego! Inaczej zbliżająca się burza wszystko wam zabierze.*“ Dále připo-

míná, jak se plíživě do církve vkrádá svěťactví a ilustruje to na příkladu duchovních koncertů, které realizují svěťší umělci: „...špiewaczki teatrów oddały swe wyrobione głosy na usługę urządzania duchownych koncertów... Co ma powiedzieć na to ukrzyżowany i zmartwychwstały Zbawiciel, kiedy śpiewaczka opery śpiewa dziś całem sercem pieśń o łzach gorzkiej pokuty a jutro znowu płytkie pieśni požądliwości zmysłowej?” Další kapitola hovoří o Božím zúčťování s liberální teologií. Co tato teologie dle Schreinerera způsobuje? „Podkopuje moralność i zagłusza sumienie. Podkopuje grunta obyczajności, bo skoro taki człowiek z ludu przekona się, że niema grzechu ani Zbawiciela, to jest do wszystkiego zdolny i gotowy. Każde zewnętrzne zdarzenie i przewrót ma swoje wewnętrzne przygotowanie.” Následuje kapitola o zúčťování s kapitalismem. Na mnoha příkladech ostře odsuzuje bezohlednost boháčů a drastické sociální rozdíly; jeden příklad: „Podczas gdy niektórzy Anglicy noszący imię chrześcijan płacą za brytana 25.000 marek, marzną na stopniach kościota biedni chłopcy, sprzedawający zapalki.” Připomíná biblické texty namířené proti boháčům a uzavírá: „Bliskie wojny, i rewolucje uderzą w głowę kapitalizmu, a bogacze będą narzekać. Bóg będzie się obliczał z ich grzechami.” Autor ovšem nenachází sympatie ani vůči socialismu. S porozuměním sice konstatuje, že „krzyk za sprawiedliwością, za wolnością i większą ilością chleba jest często sprawiedliwym krzykiem”. Ale problémem socialismu je to, že „obok wszystkich usprawiedliwionych żądań socjalnych wciska się obecnie w obóz socjalistyczny gorzka, nienawieścią ziejąca nieprzyjaźń do wszystkich inaczej

myślących. Głównych czynników ruchu socjalnego trzeba coraz to więcej szukać w wypowiedzeniu wojny wszelkiej religii chrześcijańskiej i porządku publicznemu.” Autor hledí do budoucnosti a říká: „Być może, że socjalna-demokracja zapanuje na niejaki czas. Bóg może jej użyć jako narzędzia sądu. Lecz tym nie uwolni jej od odpowiedzialności. I ona ma swoje granice. Gdy ta granica nienawieści będzie przekroczone, obróci się kula świata socjalistycznego. Wkrótce sprawiedliwy gniew Boga uczyni ich większymi niewolnikami, niż byli dotąd.” Skoro jako by prorocky popisoval realitu sověťského Ruska a jeho následných satelitů. Posledním předmětem zúčťování je moderní smyslnost. Schreiner ostře kritizuje honbu za požitky a život nesený heslem „Jezme a pijme, neboť zítra zemřeme”. A následně opět s prorockým vhladem předpovídá: „Wielcy politycy śmiać się będą z myśli o głodzie europejskim. Pomyślą: nasze sieci kolejowe, rozciągające się po całej ziemi, usuwają możliwości nędzy głodowej. Lecz jak strasznie zawstydzi Bóg naszych polityków, gdy zacznie karać Europę, gdy wielkie wojny rozwieją wszystkie widoki targu światowego!” Neuplynulo ani pět let a v Evropě se bohatí měšťané toulali venkovem, aby načerno za drahé peníze nakoupili základní potraviny, jen v samotném Německu zemřelo na následky podvýživy v průběhu první světové války a bezprostředně po ní na 900 000 lidí... „Nawet i zarazy okropne śmiać się będą z naszej higieny, gdy Pan je ześle na ziemię,” předpovídá autor. A jaká byla následná historická skutečnost? Jen v letech 1918-1922 zemřelo v Evropě na skvrnitý tyfus na 3 miliony lidí... Autor brožury nedává odpověď na to,

kdy přijde „zúčtování“, vybízí ale křesťany, aby jednak po vzoru biblických hrdinů svými modlitbami oddalovali Boží soud, jednak aby se drželi Krista, jemuž patří konečně vítězství: „*Więc zostaną pod chorągwią Jezusa Chrystusa. Ona zostanie ostatecznie zatknięta na gruzach Babilonu, a powiewać będą te chorągwie od góry do góry, od narodu do narodu. (...) Witamy cię, bliski Książę Pokoju.*“

Autor brožury se neprezentuje jako prorok ani netvrdí, že by měl nějaké zvláštní zjevení. Přesto viděl do budoucnosti zřetelněji, než mnozí současní křesťané, holedbající se prorockým darem návštěvami třetího nebe. Schreiner s hlubokým vhledem do Písma pouze porovnal stav tehdejší Evropy s normami Božího slova, a dospěl k závěru, že Boží soud musí brzy nastoupit. Co je při četbě jeho brožury hluboce znepokojivé, je skutečnost, že i po sto letech, je jeho spisek stále aktuální, a téměř všechny nešvary, které volaly po „zúčtování“, opět kvetou a bují... a Evropa opět žije v bláhodivé představě, že je zabezpečená a s Bohem nemusí počítat...

(Celý text brožury v polském překladu je dostupný na internetu na adrese <http://www.literatura.hg.pl/eurotext.htm>.)

Daniel Spratek

Křesťanské společenství jako názorová platforma

Setkáváme se někdy s dotazy, k čemu by mělo sloužit v dnešní době

Křesťanské společenství, z. s. Zdá se, že poslední doba nabízí určité nové vymezení této misijní iniciativy, jak to vyjádřil emeritní biskup Stanislav Piętak ve své výzvě k modlitbám na letošním XcamPu:

Pán Ježíš Kristus řekl ve svém Velkém poslání: „získávejte mi učedníky, křtíte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a učte je zachovávat všecko, co jsem vám přikázal.“ Dnešní křesťané častokrát říkají: Nezáleží na učení, hlavně že se máme rádi a že máme všechny rádi. Pán Ježíš Kristus nás však napomíná, abychom byli bdělí vůči falešným učením a drželi se jeho učení.

V Augsburském vyznání stojí napsáno, že církev je shromážděním svatých, kde se evangelium káže čistě a svátosti jsou řádně vysluhovány. Dr. Martin Luther píše, že tam, kde evangelium není čistě zvěstováno, není církev, a tato společnost se rovná společnosti pohanů. Žel v poslední době některé církve, které se hlásí k reformaci, sešly z cesty pravého učení a opouštějí reformační zásadu spasení z Boží milosti v Pánu Ježíši Kristu. To vede k tomu, že nedbají na posvěcený

život. Došlo to tak daleko, že některé církve dokonce odporují desateru Božích přikázání a ordinují dokonce homosexuály nebo žehnají homosexuálním svazkům.

Poslední synod naší církve dal signál, že chce se dále spolčovat s vedením církve, která toto činí. Jsme navzdory tomu vděční za sbory, kde evangelium je čistě kázáno. Vzhledem k této skutečnosti Křesťanské společenství se stává a chce být stále více názorovou platformou, kde je respektována autorita Písma svatého, v němž je nám zjeven Ježíš Kristus jako jediná cesta spasení. A toto spasení nám dává Bůh ve své milosti a přijímáme jej skrze víru, abychom tuto víru potvrdili posvěceným životem, vzájemnou láskou a službou milosrdenství a tak s radostí očekávali slavné setkání s naším Pánem a Spasitelem Ježíšem Kristem.

Bude záležet, zda pochopíme, že postmoderní spojování věcí, které jsou neslučitelné jako olej a voda, není možné, a zda se takovou pevnou názorovou platformu podaří zformovat. Domnívám se, že od toho bude záležet i budoucí osud nejen Křesťanského společenství, ale i celé naší církve.

Štěpán Rucki

Bůh je pro-life. Bůh je pro život.

Jednou z akcí, která byla spojena s tradičním evangelickým dnem, byla tematická konference Bůh je pro-life. Konala se ve Sborovém centru Hutník a to 20. 9. 2014. Tématem byly různé aspekty iniciativy „pro-life“ čili iniciativy

stojící na straně života: ochrana života od početí po přirozený a důstojný konec. S tím, že hlavní pozornost byla věnována ochraně začátků lidského života. Konference byla organizována jednak třineckým seniorátem, který pořádal i Evangelický den, a jednak Biblickou školou pracovníků Křesťanského společenství. Tato akce byla zamýšlena jako začátek dalšího semestru BŠP. Cílem bylo věnovat se oblasti, kterou jsme z neznámých důvodů nechali „v gesci“ katolíkům. Proč jsme tyto pozice vyklidili, těžko říct. Konference Bůh je pro-life měla tuto mezeru vyplnit.

Konferenci tvořily čtyři přednášky a panelová diskuse na konec.

Pastor Donald Richman ve svém příspěvku umístil celou problematiku v biblickém rámci. Jeho vyučování bylo, jak jsme u něj už zvyklí, ryze biblické, ale také maximálně praktické.

Ředitel lotyšské organizace Luteráni pro život Janis Diekonts prezentoval ve svém příspěvku etické a praktické předpoklady pro angažovanost křesťanů a zvláště luteránů v této oblasti.

Zcela jiný úhel pohledu na stejnou problematiku přinesla Dagmar Hricová, certifikovaná dula (průvodkyně těhotenstvím, porodem a šestinedělím). Byli jsme informováni o bolestivých a velice často emocionálně vypjatých situacích, které prožívají ženy při potratech a po nich. Byl to pohled ženy, která bolesti svých klientek prožívá velice intenzívně i s nimi.

Nakonec o umístění tématu do širších evropských a historických souřadnic se postaral David Floryk, křesťanský publicista a spolupracovník hnutí Pro život ČR. Kromě mnohých nových a podnětných myšlenek stojí za zvážení jeho výzva k založení české organizace luteráni pro život.

Přijmeme tuto výzvu?

Pro ty, kteří nemohli být osobně přítomni na této akci, a problematika je zajímavá, naleznou záznam z této konference na stránkách Křesťanského společenství (případně na adrese danezv.estranky.cz). Rádi bychom také doporučili publikaci MUDr. Štěpána Ruckého „Úcta k životu“, která byla vydaná jako další z příspěvků k této nebyvale důležité problematice.

Zbyšek Kaleta

Bez Božího odpuštění není uzdravení

(rozhovor s Janisem Diekontsem o řešení postabortionního syndromu a o jiných životně důležitých otázkách)

**Jak jste přišel k otázce nedotknutelnosti života?
Máte v této oblasti své osobní zkušenosti?**

Ve skutečnosti všichni máme osobní zkušenost v této oblasti. Tou pozitivní stránkou věci je, že všichni jsme naživu a máme život, který je Božím darem. On nás stvořil svými rukama, on nás také spasil svými rukama, které byly přibity

ke Kristovu kříži. Tou negativní stránkou věci je, že všichni máme určitou zkušenost smrti. Jsme ti, kteří přežili potrat. Když jsem se narodil, oficiální statistiky říkaly, že se narodily 4 děti z 10. Ty ostatní byly potraceny. Cítíte, jak blízko bylo to nebezpečí.

Pokud jde o mě osobně, ztratil jsem v minulosti několik svých příbuzných, protože lékaři, vláda a dokonce i církev nevěřila v nedotknutelnost života. Než mě Bůh zachránil skrze Krista, byl jsem vyučován učiteli ve škole, masmédií a organizacemi, které schvalovaly potraty. Velmi mě zajímala oblast sexuální výchovy a antikoncepce. Uvědomoval jsem si, jaká jsou zde nebezpečí, a brzy jsem zjistil, že světový názor, kterému jsem byl vyučován, je hluboce mylný. Když věci selhaly, řešení, které se nabízelo, bylo zabití vlastního dítěte pomocí potratu.

Nějak jsem si myslel, že to není správné. Lidský život je třeba chránit a ne ničit, avšak nenacházel jsem základ pro své přesvědčení. Otázka života vytvářela velké napětí, protože neexistoval způsob, jak žít podle sexuální výchovy organizací schvalujících potraty a přitom nemít potrat jako řešení. Byl jsem zděšen, když jsem zjistil, že o tom uvažují pouze jako i o možnosti. Avšak uvědomoval jsem si, že pokud se objeví dítě, neexistuje jiné řešení.

Nějakou dobu se mi dokonce ani nechtělo už žít. Smrt byla všude kolem a neviděl jsem žádnou naději.

Bůh mě zasáhl a spasil skrze jedno křesťanské radiové vysílání, kde jsem slyšel o Kristu a jeho kříži. Začal jsem poslouchat, našel jsem svou Bibli z dětství a začal jsem ji číst, začal jsem chodit do církve a byl pokřtěn. A poté jsem se začal dívat na otázky života skrze jinou perspektivu. Měl jsem od-

Janis Diekonts z Lotyšska

vahu se podívat na potrat otevřenýma očima a vidět, co to skutečně je, protože jsem měl Boha, který odpouští a dává nový život. To změnilo vše. Boží slovo mi dalo naději v tomto světě plném smrti. Změnil se můj pohled na rodinu, život, manželství a děti. Stále mě zajímaly otázky sexuality, plazení a života, ale nyní byl Kristus ve středu. Nyní jsem studoval tyto věci, abych porozuměl lépe nedotknutelnosti života a byl schopen předat tuto naději v Kristu ostatním. Otázky života mi ukázaly, že tento svět hyne a že jedinou nadějí je Ježíš Kristus.

Můžete se trochu představit? Jakou máte profesi? A co rodina?

Jsem evangelistou v Evangelické luterské církvi v Lotyšsku. Tato pozice znamená, že pracuji jako pomocník pastora. Kážu, vyučuji náboženství, připravuji konfirmandy, vedu alfa kurzy a zastupuji pastora během dovolené. Jelikož můj pastor má na starosti dva

sbory, věnuji se více jednomu z nich. Třetím rokem studuji na Luterské akademii v Rize. V posledních dvou letech jsem ředitelem organizace Luteráni pro život v Lotyšsku. Oženil jsem se s báječnou ženou, jménem Ieva.

Jakým způsobem se účastníte sborového života v církvi v Lotyšsku a jak toto souvisí s Vaší návštěvou naší země a službou na konferenci Bůh je pro život?

Spolu se svou ženou se oba účastníme každodenního života ve sboru. Ieva se více angažuje v diakonii a já se zaměřuji na vyučování a také na stavební záležitosti u církevních a farních budov. Jelikož jsem ředitelem organizace Luteráni pro život v Lotyšsku má moje služba ještě širší záběr. Pokud jsem pozván, prezentuji v církvích a ve školách otázky posvátnosti života.

Pokud vím, tak tím spojením pro zdejší konferenci byl pastor Don Richman. On mě požádal, abych přijel do Česka a mluvil zde na konferenci Pro život. Už jsem to dělal v Rusku a považuji to za dobrou příležitost podělit se s Kristovým evangeliem ve světle otázky nedotknutelnosti života. Poté jsem obdržel oficiální pozvání od faráře Michala Kluse.

Jak vypadá současná situace s potraty dětí v Lotyšsku a co křesťané mohou udělat v této oblasti?

V současné době se v Lotyšsku potrácí každé třetí dítě. Je hrozné na to pomyslet. Existuje několik organizací, které se snaží něco s tím udělat. Aktivní je římskokatolická skupina Pro život. Luteráni pro život organizují konferenci jednou ročně. Existují také jiné organizace, které pracují s matkami a nabízejí pomoc. Malá skupina lidí je také činná v politické oblasti. Měli jsme velkou

kampaň pro život v roce 2012, když v různých městech bylo na chodnicích umístěno 27 skutečných malých dětí, které reprezentovaly počty dětí zavražděných v Lotyšsku každý den. Na autobusových zastávkách byly vylepeny plakáty, v televizi se objevily reklamy. V roce 2013 jsme zaznamenali vzestup v počtu narozených dětí.

Myslím, že každý křesťan má být poučen o otázkách života z Boží perspektivy. Máme se dívat na život Božíma očima. Nehledejme pomoc ve smrti, ale v Ježíši Kristu. A z této perspektivy se snažme hledat příležitosti k ovlivnění společnosti. Záleží pak na obdarování a místě, kde žijete. Pokud jste lékař, můžete pracovat s ostatními lékaři, aby pochopili, jak Bůh vidí lidský život. Pokud se angažujete v politice, můžete se snažit ovlivnit zákony, aby více chránily život. Pokud jste pastorem, můžete mluvit o tom v kázáních a pomoci pochopit každému členovi sboru, že Bůh je pro život, že odpouští hříchy proti životu pro svého syna Ježíše Krista a dává nám nový život. Pokud jste členem sboru, můžete zahájit činnost malého týmu „pro život“, modlit se spolu a organizovat ve vašem sboru akce, zaměřené na život. Nedám Vám kompletní návod. Duch svatý v nás vytváří postoj na ochranu života a toto může vést k různým nápadům.

Máte nějaké zkušenosti s postaborčním syndromem? Existuje možnost poradenství ve Vaší církvi v této oblasti?

Myslím, že každý z nás má zkušenosti s lidmi, kteří prožívají postaborční syndrom. Mnoho žen kolem nás mělo potrat. Velice tím trpí, i když to není vidět navenek. Moje zkušenosti se týkají žen, které jsou v církvi. Po některých přednáškách jsem se setkal s ženami, které

přicházely a řekly, že jsou po mnoho let členy církve, avšak nikdy nebyly schopny uvěřit, že jim je odpuštěno. Cítily, že jejich hřích je příliš velký, aby jim Bůh mohl odpustit. Avšak když uslyšely jasné poselství o odpouštění v Ježíši Kristu v otázkách života, byly schopny skrze Ježíšův kříž opustit hřích a mohl začít proces uzdravení. Luteráni pro život nemají své vlastní poradenství. Existuje organizace s názvem Středisko krizového těhotenství v Lotyšsku, které nabízí poradenskou službu ženám s postaborčním syndromem. V naší oblasti jsme organizovali společně kurzy pro dobrovolníky, do kterých se zapojilo mnoho členů Luterské církve.

Jaký druh pomoci potřebují ženy, které prošly potratem. Jak může křesťanská víra jim pomoci při zvládnutí tohoto problému?

Na konferenci jsme mluvili o svědomí. Tento problém je spojen s potřebou vyznání, pokání, ospravedlnění a smíření. Pokud se tyto věci neodehrají správným způsobem, bude následovat pohyb směrem dolů po spirále zoufalství, viny a sebeospravedlnění. Některé z těchto žen se rozhodnou spáchat sebevraždu. Pokud to pochopíte, můžete jim hodně pomoci.

Ženy prožívají různé věci: hněv, apatii, depresi, pocit viny, prudké změny nálady, ztrátu vztahu, beznaděj, zneužívání dětí, opakované noční můry, vzpomínky, poruchy příjmu potravy, lékové či drogové závislosti, poruchy spánku, sexuální problémy, častý pláč, nutkavé sebevražedné myšlenky, ztrátu sebeúcty, intenzivní smutek, zármutek, neustálé zabývání se smrtí a datem potratu atd.

A mnoho z těchto věcí se může objevit po letech. Existuje zde souvislost, avšak není rozpoznána. Existuje mnoho

studii, které ukazují na vztah mezi potratem a rizikem sebevraždy, mezi potratem a rakovinou prsu.

Mnozí to nerozpoznávají, ale žijí ve stínu smrti, a pokud nedojde k uzdravení skrze Ježíše, bude problém stále narůstat. První věcí, kterou je třeba pochopit je, že Bůh je pro život nejenom, pokud jde o dítě. Miluje také matku. Chce jí odpustit a uzdravit ji. Svědomí potřebuje vyznání, i když se nejedná o křesťana. Avšak ono je zkažené hříchem. Bude to vyznávat jiným lidem, ale ne Bohu.

Ale potrat musí být pojmenován jako zlo a hřích. Pak teprve může začít uzdravení. Je zapotřebí vykoupení z hříchu a to je možné skrze Ježíšův kříž. On zaplatil trest. Bez pochopení této skutečnosti se žena snaží sama vyrovnat s hříchem tím, že trestá sama sebe skrze agresivní a sebezničující chování. Je zde velká potřeba ospravedlnění. Žena chce být znovu spravedlivou. Ježíš nás ospravedlňuje před Bohem. On nesl naše hříchy na svém těle na kříž a dal nám svou spravedlnost. Bez Kristovy spravedlnosti se budeme stále obracet k vlastní spravedlnosti a sebeospravedlňování. To znamená, že budeme bojovat se svým svědomím špatným způsobem, který povede k bezcitelnosti. Je zde potřeba smíření s Bohem. Tento vztah musí být obnoven. Pokud nedojde k smíření s Bohem, objevuje se snaha nahradit to jinými aktivitami a vztahy. Takto vzniká mnoho sexuálních hříchů, mnoho bolesti a zranění. A to může vést k dalšímu potratu a bludný kruh se uzavírá.

Křesťanská víra je jediný způsob, jak vyznat hřích před Bohem, obdržet odčinění skrze Ježíšovu krev na kříži, být ospravedlněn před Bohem a obnovit svůj vztah s Bohem. Toto přináší od-

puštění, lásku a uzdravení. A všechny tyto věci jsou pouze základem křesťanské víry.

Co činí lidský život tak cenným a jak mohou křesťané ovlivnit nekřesťanskou společnost v této oblasti?

V prvních staletích se křesťané významně pečovali o děti, které byly odloženy, aby zemřely. Starali se o slabé a chudé. Nekřesťanská společnost to vnímala. A dokonce, když přišlo pronásledování, nevěřící ho v některých místech neuskutečňovali, protože viděli, že křesťané dělají dobré věci pro společnost.

Jsmo přesvědčení o tom, že hodnota lidského života není závislá na tom, co jsme schopni udělat nebo vyrobit. Naše hodnota vychází z toho, co činí Bůh. Bůh nás stvořil a vykoupil. On za nás zaplatil. Tím výkupným bylo utrpení jeho Syna a smrt na kříži za nás.

To znamená, že nehledáme hodnotu lidského života v kvalitě našeho života, nebo v našich pocitech, rozhodnutích či schopnosti myslet, ale v Božím slovu.

Nerohodujeme se podle toho, co má hodnotu v naší společnosti, ale podle toho, co má hodnotu před Bohem. A v konečném důsledku je to to nejlepší pro společnost i pro každého.

Domnívám se, že křesťanský světový názor je nejlepší pro každého, protože chrání každou lidskou bytost. Dokonce i ty, kteří to odmítají. Společnost kolem nás uvidí naše skutky, které pramení z našeho pohledu na svět, z naší víry.

Před několika lety se jeden gynekolog v oblastní nemocnici stal křesťanem. Rozhodl se, že přestane provádět interrupce. Jeho žena, také gynekoložka, to rovněž odmítla. Zanedlouho všichni lékaři, dokonce i nevěřící, v této nemocnici odmítli provádět potraty. Kampaň

pro život s konkrétními dětmi na chodnících začala od aktivity několika křesťanů, kteří chtěli ukázat společnosti, že nenarozené děti jsou lidské bytosti, které mají hodnotu. Na základě toho vzniklo hnutí herců, umělců, farářů, politiků a organizací, které to podpořily. Všichni tito lidé dostali odvahu díky několika křesťanům, kteří se rozhodli dívat na lidský život způsobem, jak to vidí Bůh. Pokud jsme schopní otevřít sirotčince, porodnice, agentury pro adopci, je to velkolepé, ale pořád můžeme činit malé kroky víry a ovlivňovat ostatní.

Co byste nám chtěl sdělit na závěr?

Rád povzbuzuji faráře a členy sboru, aby mluvili o otázkách života a aby milovali každou lidskou bytost, jak Bůh miluje nás. Bůh promlouval s láskou, když byl přibit ke kříži. Pamatujte na jeho lásku, jeho odpuštění, jeho trpělivost s námi. Povolal nás, abychom následovali jeho příklad v Kristu. Klopýtáme a padáme, avšak naše oči jsou upřeny na Ježíše. On je vzkříšení a život.

Ptal se a přeložil Štěpán Ruckí

Boží dar

Letos uplynulo od naší svatby už dvádnáct let. Teprve před třemi lety se nám narodilo naše první vytoužené dítě, syn Matoušek. Předcházelo tomu ale pro nás hodně těžké období, kdy jsme se smířovali s tím, že vlastní děti mít zřejmě nikdy nebudeme.

Zhruba rok po svatbě jsme začali víc mluvit o tom, že by bylo fajn, kdyby nás

bylo víc. Zpočátku jsme to ale moc neřešili, měli jsme oba práci, věnovali se službě v mládeži, chodili na různé akce. Doma bylo taky práce víc než dost a ke všemu jsme pomáhali i s péčí o manželovu těžce nemocnou maminku. Čas ale běžel a my jsme se pořád nemohli pochlibit, že čekáme miminko. Všude kolem, v rodině a mezi známými, se to hemžilo těhotnými a malými dětmi a okolí se začalo vyptávat, kdy plánujeme děti my. I když to nikdo nemyslel zle, začaly nám tyto dotazy vadit a trápilo nás to. Neměli jsme ale možnost o tomto problému s nikým hovořit. O těchto intimních věcech se totiž v našich sborech mluví málo nebo spíš vůbec.

Začali jsme tento problém řešit přes doktory a absolvovali různá vyšetření. Po zjištění problému jsme byli odesláni do centra reprodukční medicíny a bylo nám doporučeno umělé oplodnění. Dlouho jsme nad tím přemýšleli a zvažovali, zda tuto léčbu podstupovat. Víme, že mnoho křesťanů, kteří IVF také absolvovali, se o tom bojí mluvit. Mají strach, že je okolí odsoudí. Také jsme se v té době setkali s názory, že umělé oplodnění není pro křesťany přípustné a je proti Bohu. O celou věc jsme se samozřejmě taky modlili a byli si vědomi, že ne všechny zákroky, které dnes IVF centra nabízejí, jsou pro nás jako křesťany přijatelné. Léčbu jsme nakonec podstoupili a musíme říct, že jsme v těchto věcech měli pokoj. I přesto se ale úspěch ani přes opakované pokusy nedostavil a my jsme si vyslechli verdikt lékařů, že vlastní děti mít nebudeme. Měli jsme podle nich uvažovat o dárcovských buňkách, což jsme ale odmítli a léčbu ukončili.

Už během doby pokusů o umělé oplodnění jsme začali uvažovat i o jiné cestě, o adopci. Hledali jsme různé in-

formace, zkušenosti jiných lidí, kteří tímto procesem prošli, a rozhodli se, že do toho půjdeme. Splní se nám naše touha být rodiči a zároveň pomůžeme nějakému dítěti, které by jinak vyrůstalo v dětském domově, bez rodiny. Vyplnili jsme všechny potřebné papíry, navštívila nás sociální pracovnice a odeslala naši žádost na kraj. Pak jsme po nějaké době absolvovali přípravu – psychologické testy, pohovory, sezení a návštěvu kojeneckého ústavu a dětského domova. Po víc jak roce jsme konečně obdrželi rozhodnutí o tom, že jsme vhodnými žadateli o náhradní rodinnou péči. Měli jsme se ale připravit na dobu čekání, která měla trvat i několik let. Za další rok jsme se rozhodli, že přichystáme nějaké věci, které budeme pro dítě potřebovat. Tak jsme se s myšlenkou na „adopčátko“ sžili, že jsme se moc těšili a nemohli dočkat, až z kraje zavolají, že pro nás mají miminko. Přivezli jsme si po dětech od švagrové postýlku, nějaké věci nakoupili a čekali. Asi po měsíci jsme ale zažili šok a obrovské překvapení. Dozvěděli jsme se, že čekáme vlastní dítě. Nejdřív jsme tomu ani nemohli uvěřit. Pán Bůh vyslyšel modlitby nás, naší rodiny, přátel i bratrů a sester ze sboru. Těhotenství nebylo sice bez problémů, ale díky Pánu všechno dobře dopadlo a nám se narodil vytoužený syn. Vybrali jsme pro něj jméno Matouš, které znamená Boží dar. Každé dítě je Božím darem, ale my jsme si to po těch letech čekání uvědomovali ještě nějak silněji.

Během doby čekání a různých zkoušek, které s tím souvisely, jsme častokrát pochybovali a byli skleslí. Bůh nám ale ukázal, že je věrný a nic není nad jeho síly. Častokrát nás povzbuzoval svým slovem, např. i veršem z Lukáše 1,37: „Neboť u Boha není nic nemo-

žného.“ Spoustu věcí ale dokážeme posoudit až zpětně, pak vidíme, že Pán činí všechno v ten správný čas a pro nás tím nejlepším způsobem. Naučil nás spoustě věcí. A trpělivosti, té se učíme pořád. Kdo má děti, ví, o čem mluvíme. Dva roky po Matouškovi se nám narodila dcerka Miriam. Je to další malý velký zázrak a dar od Boha. Během těhotenství a porodu jsme totiž opět zažívali mnoho těžkých chvil, během kterých jsme se přesvědčili o Boží moci a ochraně. To by ale bylo na další svědectví.

Manželé Jursovi

Jak souvisí úcta k životu s umělým oplodněním?

Neplodnost – velký problém mnoha párů

V současné době se nejméně jeden ze sedmi párů potýká s problémem početí dítěte. Příčiny neplodnosti jsou různé a mohou se vzájemně kombinovat. Významnou roli zde hraje odsouvání těhotenství u žen do stále vyššího věku a také mužský faktor, kdy z neznámých důvodů se v posledních letech téměř epidemicky zhoršuje počet a kvalita mužských zárodečných buněk ve spermatu.

Neplodným párům je dnes nabízena lékařská pomoc v podobě umělého oplodnění. Nejčastěji používanou metodou v této oblasti je oplodnění ve zku mavce a přenos zárodku do dělohy. Nejdříve se v celkovém znecitlivění provede odběr vajíček z vaječníků, které byly předtím hormonálně stimulovány.

Současně se odebere sperma u partnera. Získaná vajíčka jsou umístěna do zkumavek s kultivačním médiem a následně oplozována přidáním zpracovaných spermií. Lidské zárodky, čili embrya jsou dále kultivována v mediu a ve stadiu ranného rozvoje jsou přenesena pomocí zvláštní soupravy zpravidla v počtu dvou do dělohy.

Tato metoda dnes umožňuje tisícům párů, aby mohly mít tolik chtěné a očekávané děti. Co tedy můžeme namítnout proti takovému postupu?

Etické problémy umělého oplodnění

Problémem je, že při umělém oplodnění se odehrávají věci, které ne vždy jsou dostatečně známy. Aby se zvýšila úspěšnost celého procesu umělého oplodnění, jsou vytvářeny ještě další zárodky, které tvoří rezervu pro případ selhání předchozího oplodnění. Tato embrya, která nebyla použita k oplodnění, mohou být uchována šetrným zmrazením na mínus 196 °C. Při této nízké teplotě ustanou všechny životní pochody a embrya tak lze uchovávat velmi dlouho. V souladu s platnými zákony mohou být použita k oplodnění, k anonymnímu darování jinému páru, či výzkumu na lidských embryonálních buňkách. Po uplynutí určité doby (dle zákona je to maximálně 10 let) jsou přebytečná embrya zlikvidována.

Pokud vycházíme z křesťanského resp. biblického pohledu na člověka, který je vnímán jako lidská bytost, resp. lidská osoba od početí, pak takové jednání znamená likvidaci lidských bytostí. S tím jako křesťané nemůžeme souhlasit.

Další problém vzniká při použití zárodečných buněk, či celého zárodku od anonymních dárců. Tento postup je nabízen v situaci, kdy jeden z partnerů

nebo oba partneři neprodukují zárodečné buňky, nebo v případech významných genetických rizik.

Narušení pojetí rodiny při umělém oplodnění

Tento postup však vede k hlubokému narušení pojetí rodiny a genealogickému zmatení dítěte. Například při dárcovství spermatu je nastávající dítě skutečným dítětem matky, nese si do života její genetický základ. Ale otec je vlastně jen jeho pěstounem a bude si to uvědomovat po celý svůj život. V takové situaci dítě, které mělo rodinu tmelit a vztahy obohacovat, může rodinu a vztahy paradoxně rozbít a bolestně narušovat. Takové dítě také nikdy nepozná svou biologickou totožnost, protože nebude znát jednoho ze svých biologických rodičů. Tomuto dítěti bude tímto upřeno právo narodit se lidem, kteří je zplodili a kteří o něj budou s láskou pečovat a vychovávat jej, a také právo vědět, kdo je jeho biologický otec a matka, jaký je jeho genetický původ a kdo jsou jeho předkové.

Někdy se mluví o právu mít dítě, ale jakým právem je při umělém oplodnění upřednostňováno právo rodičů na dítě před uvedenými právy dítěte?

V naší zemi je umělé oplodnění regulováno specifickými zákony. Například umělé oplodnění lze provést ženě, pokud její věk nepřekročil 49 let a použití těchto metod není dovoleno pro účely volby pohlaví budoucího dítěte. Anonymním dárcem zárodečných buněk se může stát pouze žena ve věku od 18-35 let, nebo muž ve věku od 18-40 let. Je však správné a přijatelné využívat bez zábran všechny možnosti, které nabízí současný rozvoj technologií v oblasti umělého oplodnění?

Postoje církvi k umělému oplodnění

Názory církví na problematiku asistované reprodukce představují určité spektrum pohledů, od těch značně konzervativních, které v podstatě zcela odmítají umělé oplodnění, až po názory umírněnější, které asistovanou reprodukci do určité míry akceptují za předpokladu, že nedochází k likvidaci embryí nebo není s nimi nakládáno nedůstojným způsobem.

Postoje římskokatolické církve v této otázce jsou formulovány v některých papežských dokumentech. Římskokatolická církev zdůrazňuje posvátnost lidského života s odvoláním na skutečnost, že člověk je stvořen k Božímu obrazu. Přijatelná jsou pouze taková léčebná opatření, která napomáhají, aby k oplodnění došlo při intimním manželském styku. Postupy, které spojení manželů nahrazují, tedy mimotělní oplodnění a pak vložení embrya do dělohy, jsou považovány za nedůstojné člověka. Všechny postupy, které jsou spojeny s obětováním lidských zárodků nebo s jejich nedůstojným nakládáním, jsou striktně odmítány. Zdůrazňování posvátnosti a nedotknutelnosti lidského života je jistě pozitivní, avšak v tomto přístupu do určité míry může scházet empatický postoj k neplodným párům a neplodnosti vůbec.

Lidský život je posvátný za všech okolností

V Božím slovu vidíme, že Bohu není lhostejný problém neplodnosti a utrpení, které páry takto postižené prožívají. Připomeňme si trápení, které prožívala Chana, matka Samuele předtím, než otěhotněla (1 Sa 1. kapitola). S přihlédnutím k těmto náznakům se mi jeví jako více přijatelný poněkud méně striktní přístup k otázce asistované reprodukce,

kteří můžeme najít i v některých evangelikálních kruzích. Domnívám se, že některé postupy umělého oplodnění jsou akceptovatelné za předpokladu, že nedochází k likvidaci nadbytečných zárodků, k jejich zneužívání nebo nedůstojnému nakládání s nimi (zmrazování, genetická diagnostika před vložení do dělohy apod.).

V České republice existují ojedinělá reprodukční centra, kde je možné se domluvit s pracovníky, aby celý proces umělého oplodnění proběhl bez vytváření nadbytečných zárodků a další nedůstojné manipulace s nimi, a to i za cenu rizika menšího úspěchu. Ale i v těchto případech bychom měli být opatrní, abychom nesklouzli k pragmatismu podle hesla, že účel světlí prostředky. Lidský život je posvátný a nedotknutelný a je hoden ochrany od samotného početí.

Pokud už jsou postupy umělého oplodnění použity, je z křesťanského pohledu nepřijatelné, aby do procesu byla zapojena třetí strana – tedy dárce zárodečných buněk mimo vlastní pár. V důsledku takových postupů dochází k roztavení biblického pojetí rodiny, rodičovství a upření práv dítěte na jeho identitu, které nemůže zůstat bez následků.

Podrobnější informace problematice lze získat v publikaci „Úcta k životu“, kterou vydalo Křesťanské společenství v září t.r.

Štěpán Rucki

Pán Bůh „zhatil“ naše plány

---

*(o jedné evangelizační akci
v Oldřichovicích)*

„Hello, I am Jurek.“ „Hi, my name is Bjornar.“ Tak nějak vypadal můj první rozhovor na OldFestu, který se konal první týden prázdnin v našem sboru. Vlastně to bylo ještě před Old-Festem, Norové a Lotyšši k nám totiž přijeli už v sobotu. Měli jsme tedy dva dny času před samotným Old-Festem, kde jsme se mohli lépe poznat a zjistit, co každý očekává od následujícího týdne. A co se tedy událo „následující“ týden?

Jednalo se o misijní týden, kde jsme se společně s lidmi z Norska a Lotyšska, snažili šířit evangelium v Oldřichovicích. OldFest začal v pondělí 30.6 a skončil v sobotu 5.7. Každé dopoledne se konalo něco jako mládež, kde jsme měli možnost chválit Boha, sdílet se se svědectvími a taky slyšet zamyšlení na téma určitého hrdiny víry. Po obědě jsme většinou hráli nějaké hry venku, a celé to končilo pompézním večerem, kde byl připraven atraktivní program, životní svědectví a nakonec i něco dobrého k snědku. Během odpoledne jsme zároveň zvali mladé lidi z vesnice na večerní program. Ne vždycky ale všechno šlo tak, jak jsme si to usmyslili. Plány nám totiž poměrně často „hatil“ déšť. Pokusím se teď vysvětlit, proč je sloveso „hatil“ v uvozovkách.

Například v pondělí odpoledne jsme, dle programu, měli hrát vodní hry. Jenomže začalo pršet a připa-

vený program (na toto odpoledne) šel ke dnu. Naštěstí nám Bůh dal schopnost improvizovat, takže jsme vzali auta a jeli pozvat mladé kamarády na večerní hot-dog party. Večer proběhl v přátelském duchu, a pro mě celkem překvapivě dorazilo poměrně dost lidí. Další dopoledne jsme se shodli, že pondělní déšť byl nakonec požehnáním. Protože, kdybychom hráli vodní hry, sotva bychom byli schopni pozvat tolik lidí na večer. V takovém duchu probíhal i zbytek OldFestu. Vždy když přšelo, nebo něco nešlo podle plánu, nám Bůh ukázal jinou (často lepší) alternativu, jak využít daný čas.

Celkově byl OldFest velice požehnan, poznali jsme nové přátele, naučili se trochu anglicky, ale hlavně jsme mohli říct evangelium lidem, kteří ho možná ještě nikdy pořádně neslyšeli, i když bydlí jen pár metrů od našeho kostela. Pro mě osobně byl tento týden velikým duchovním povzbuzením a ukázkou toho, že Bůh nejenom žehná takové akce někde v Bohumíně nebo Ostravě, ale taky u nás v Oldřichovicích. Nakonec ještě připomenu, že na přípravě a realizaci OldFestu se podílely všechny „mládežnické složky“ našeho sboru (dorost, mládež, Street-Club, T-Mládež,...) a jsem velice šťasten, že jsme se mohli všichni spolu setkat a spolupracovat na šíření Božího slova.

Jurek Turoň

Impuls (OldFest) poprvé v rodném sboru

V minulosti jsem měla už více příležitostí zúčastnit se misijních týdnů pro mladé, ale OldFest 2014 byl jiný. Bylo to totiž poprvé, co jsem mohla takto sloužit ve svém rodném sboru. Období před letošním OldFestem pro mě bylo trochu šílené, protože jsem zrovna uzavírala známky ve škole, připravovala se i na jiný misijní týden a zároveň pracovala na projektu pro finanční podporu pro OldFest. Ale i přes všechny stresy a obavy můžu teď zpětně říct, že OldFest byl pro mě hodně velkou a pozitivní zkušeností. Pán si použil všechno, co jsme s Jeho pomocí připravili a rozhodně byl po celou dobu s námi. Jsem vděčná, že jsem ten týden mohla strávit v příjemné rodinné atmosféře se super lidmi z našeho sboru a už se těším i na příští rok!

Tereza Niemcová

Pobyt seniorů na chatě Lípa v Oldřichovicích

Mnoho let se již koná pobyt pro seniory na chatě Lípa. Letos se konal pobyt v termínu 31. 8. - 5. 9. 2014. Téma bylo: Ježíš Kristus řekl: Já jsem... který jsem, v Otcí, vítěz, král, chléb, světlo, dveře, pastýř, kmen, tělo a krev, vzkříšení a život, Alfou i Omegou.

Bylo nás 25 až 58 účastníků. Ve společenství bratří a sester jsme prožili požehnaný čas při modlitbách, Božím slově, rozhovorech, společném stolu s dobrým jídlem, procházkách i odpočinku. Dopoledne, odpoledne i večer přicházeli hosté: Em. biskup Stanislav Piętań, vedoucí KS-SCh Milan Pecka a další bratři a sestry, kteří se sdíleli Božím slovem, svědectvím, hudbou a zpěvem.

Skutečnost, že Ježíš Kristus je Alfou i Omegou, nám dává naději do dalších dnů. V radostných dnech i ve zkouškách důvěřujeme Pánu Ježíši, který nám

dal život, dává smysl všemu. On je schopný dovést nás až na konec našeho pozemského života a převést přes údolí stínu smrti do svého nebeského království.

Odjížděli jsme z pobytu s krásnou vzpomínkou na darovaný čas v tomto společenství Boží lásky a přátel. Byli jsme povzbuzeni Božím slovem na další putování cestou života zde na zemi. Dá-li Pán, setkáme se opět za rok.

Chci poděkovat Pánu Bohu za pozhnaní a celému týmu spolupracovníků za službu seniorům.

Václav Hrachovec

František a letniční křesťané?

Toto se nedalo přehlédnout! Na nečekané a překvapivé činy, slova a hlavně významná gesta nynějšího papeže jsme si už asi zvykli, ale tentokrát silně zaskočil. Navštívil svého přítele pastora Giovanni Trattiniho letničního sboru v italské Casertě.

V tomto činu lze vysledovat dvě gesta:

To první nebývalé sympatické. Přiznal se k přátelství a kamarádství s člověkem z jiného, z jistého hlediska, malého a nevýznamného společenství. Porovnání italských letničních a italské římskokatolické církve je nesouměřitelné. A přesto nejmocnější a nejvlivnější náboženský vůdce jde pozdravit a v podstatě podpořit svého kamaráda. Návštěva byla avizována jako osobní (?), byť kromě členů svého sboru tam pastor Trattini přizval další evangelikální pastory z Itálie, Argentiny, USA a jiných zemí. Papež František tímto

činem řekl: To, že jsem z jiného společenství, není důvod pro přerušení osobních kontaktů s blízkým člověkem.

Dovolím si malou reflexi: Mnohokrát jsem viděl a zažil situaci, že po odchodu ze společenství anebo po rozdělení sboru, se přestanou bývalí přátelé stýkat a vymažou toho druhého ze svého adresáře a ze svého života. Papež František udělal sice asi riskantní, ale hluboce lidské gesto. Svým činem řekl: Přátelství má smysl!

A to druhé gesto? Papež se omluvil. Za pocit nadřazenosti ze strany katolíků. Za blíže nespecifikované proti-protestantské zákony. A nabídl smíření. I toto gesto je vskutku sympatické.

A teď malý skromný otazník nakonec:

Nenabídne časem letničním a evangelikálům to, co mají už bývalí anglikáni? Těm, kteří vystoupili z anglikánské církve, Vatikán zřídil samostatný ordinariát, který je azylem pro ty, kteří nesouhlasí s nebiblickou teologií a praxí své církve. Nenabídne časem tuto možnost luteránům? Luteránům ze západní Evropy leckdy oprávněně nespokojeným se stavem ve svých církvích.

Pro letniční, charismatiky a evangelikály to může být spojení s římskokatolickou církví s ponecháním vlastních liturgických a jiných odlišností. Obdobně jako u anglikánského ordinariátu v Římskokatolické církvi. Uvidíme.

Každopádně František je mistrem ostřejšího slova. Rezonuje mi v uších jeho replika na adresu vlastních a možná i jiných církevních vůdců: „Ne vždy to, co se líbí vlkům, musí se líbit ovečkám.“ S tím nelze než souhlasit.

Zbyšek Kaleta

Literární hlídka

V nakladatelství Kalich vyšel poutavý životopis Dietricha Bonhoeffera s podtitulem Křesťan v opozici. Autorkou je německá teoložka a církevní historička Renate Windová.

Nakladatelství Euromedia připravilo luxusní vydání biblického textu pod názvem **Bible Reynek**. Překlad tzv. Jeruzalémské bible je v něm doprovázen grafikami významného českého malíře a básníka Bohuslava Reynka (†1971).

Nakladatelství Host vydalo v ediční řadě „Česká knižnice“ **Čtyři menší spisy** Jana Blahoslava. Soubor obsahuje spisy „O původu jednoty bratrské a řádu v ní“ (1547), „Spis o zraku“ (1550), „Filipiku proti misomusům“ (1567) a „Vady kazatelův“ (1571).

Nakladatelství Concordia Publishing house vydalo knihu **Commonplaces** – jedná se o anglický překlad latinského spisu Filipa Melanctona „Loci communes“, jenž je pokládán za vůbec nejvýznamnější spis tohoto reformátora. Překladatel Daniel Preus doplnil překlad rozsáhlou předmluvou a vysvětlujícími poznámkami.

Aktuality ze světa

Velká Británie. Synod anglikánské církve v červenci schválil možnost svěcení žen do úřadu biskupa. Očekává se, že toto rozhodnutí vyvolá odchod části konzervativních členů církve do jiných denominací.

Polsko. Novým biskupem Katovické diecéze Evangelicko-augsburské církve v Polsku se stal Dr. Marian Niemiec (*1961). Katovická diecéze sestává ze 41 farních sborů a po Těšínské diecézi je druhou největší v rámci Evangelicko-augsburské církve.

Slovensko. Ke dni 30. 7. 2014 se vzdal své funkce seniora Bratislavského seniorátu ECAV Boris Mišina. Učinil tak na protest proti disciplinárnímu postihu bratislavského faráře Martina Šefranka ze strany vedení církve. Vedení církve obvinilo bratislavského faráře Šefranka z porušení povinností při správě majetku sboru, ačkoli seniorát při kontrole hospodaření jeho sboru nezjistil žádná pochybení, ale naopak konstatoval pozitivní výsledky hospodaření sboru. Senior uvedl, že celou záležitost vidí jako „ako akt pomsty, arogancie moci a zastrasovania tých, ktorí by si snád v budúcnosti dovolili mať iný názor, ako vedenie cirkvi“. V červenci byla vydána v Martině petice, která kritizuje vedení církve za vedení účelových a zastrasovacích disciplinárních řízení a skandalizaci svých protivníků v církevním tisku. K petici se již připojilo na tisíc signatářů.

Evropa. Iniciativa „Jeden z nás“ se obrátila na Evropskou komisi se žádostí, aby EU ukončila financování aktivit, které předpokládají ničení lidských embryí, a to především v oblastech výzkumu, rozvojové spolupráce a veřejného zdraví. Přestože iniciativa splnila zákonné podmínky pro předložení legislativního návrhu (získala podporu ve všech členských státech ve výši téměř dvou milionů podpisů), Evropská komise ji odmítla. Iniciativa se nyní domáhá spravedlnosti u Evropského soudního dvora.

Vatikán. Polský arcibiskup Józef Weso-

łowski, který působil jako papežský nuncijs (velvyslanec) v mnoha zemích (naposledy v Dominikánské republice), byl obviněn z pohlavního zneužívání chlapců. V jeho počítačích bylo nalezeno více než sto tisíc souborů s dětskou pornografií.

Brazílie. V Sao Paulu byl v srpnu posvěcen chrám Všeobecné církve království Božího. Tato církev se hlásí k letničnímu hnutí a zastává teologii prosperity. Biskup této církve patří k finančním a mediálním magnátům v zemi. Nový chrám pojme na 10 000 věřících a snaží se napodobit svou architekturou Šalomounův chrám v Jeruzalémě. Nachází se v něm např. replika schrány úmluvy.

Střední a blízký východ. Islámský stát, který se rozkládá na území Iráku a Sýrie, pronásleduje křesťany, brutálně je vraždí, vyhání z jejich domovů a ničí křesťanské kostely. Mezi zničenými kostely je např. kostel v Tikritu ze 7. století, který patřil k nejstarším křesťanským bohoslužebným místům v oblasti.

Polsko. Podle zářijových průzkumů veřejného mínění hodnotí 57% Poláků kladně římskokatolickou církev; vyšší hodnocení než majoritní denominace získala například armáda (67%) nebo policie (66%).

Brazílie. Jednou ze dvou kandidátek na prezidentku Brazílie v říjnových volbách s nejvyššími šancemi na zvolení je socialistka Marina Silva. Hlásí se k letničnímu hnutí, a proto se výslovně distancovala od podpory socialistické strany homosexuálním svazkům.

Daniel Spratek

Oldřichovická dechovka slaví 90. výročí svého vzniku

Jak dechovka vznikla?

Vznik tohoto hudebního souboru je datován na listopad roku 1924, kdy několik nadšených křesťanů, kteří si sami opatřili hudební nástroje, uspořádalo první zkoušky. Po několikátýdenním nacvičování zahráli poprvé veřejně melodii písně „Hrad přepevný“. Složení prvního souboru bylo trojčlenné: br. Jan Wałach (Es klarinet), br. Józef Kotas (tenor), br. Paweł Mazur (křídlovka).

Postupně se k nim přidali další, takže složení prvního dechového orchestru se rozrůstalo, maximálně až na 37 členů. Dirigentem souboru byl od roku 1925 blahé paměti Józef Kotas.

V církevním časopise „Církevní hlasy“ z roku 1925 se objevila recenze na jedno z prvních veřejných vystoupení dechovky. Čteme zde, že dne 14. července 1925 se v Oldřichovicích konala evangelizace pod širým nebem, které se účastnilo asi 200 osob. Při této příležitosti hrála kapela na vlastních dechových nástrojích. Její vystoupení bylo hodnoceno poměrně stručně: „No, nehráli špatně“.

Činnost dechovky byla od začátku nedílnou součástí díla Křesťanského společenství (Spoleczności Chrześcijańskiej), které organizovalo biblické hodiny, nedělní školky a pěvecký sbor. Toto uskupení vzniklo několik desítek let před založením sboru Slezské evangelické církve a. v. v Oldřichovicích. Základem práce Křesťanského společenství byla dobrovolnická činnost křesťanů, kteří obětovali svůj čas,

Jedna z prvních dochovaných fotografií dechovky

prostředky, domovy a peníze, aby šířili evangelium a získávali učedníky pro Boží království.

Těžká období

Jak běžel čas, v souboru se vystřídal několik generací hudebníků i dirigentů. Dechovka přežila druhou světovou válku (kdy její činnost byla přerušena) a pak i dobu komunismu, zvláště období normalizace, kdy nebylo možné veřejně hrát a vystupovat. Za některé aktivity byli členové a její dirigent dokonce perzekvováni. K nezapomenutelným zážitkům dnešních pamětníků patří vystoupení oldřichovického dechového orchestru na obrovské evangelizaci Billy Grahama v Katovicích v Polsku dne 11. října 1978. Tohoto shromáždění se účastnilo na 10 tisíc lidí. Dechovka doprovázela spojené pěvecké sbory při jejich zpěvu.

Problémy se však objevily při návratu domů a překročení hraničního přechodu, kdy příslušníci pohraniční stráže a celníci, kteří dostali o této události hlášení, zabavovali kazety a knížky z evangelizace, kladli nepříjemné otázky. Celá akce měla dohru v následujících dnech v podobě výsledků na okresních úřadech, různých nepříjemností a zastrasování v životě některých členů dechového orchestru. Státní orgány se snažily neúspěšně zjistit, kdo

celou tuto akci zorganizoval. Někteří členové orchestru byly citelně postiženi, např. bývalý dirigent Josef Sikora byl z důvodu vystoupení dechovky v Katovicích přerazen na méně placené pracoviště.

Od těch dob se změnilo složení i repertoár dechovky. Mnozí členové dechovky mají kvalitní hudební vzdělání. Nezměnil se však hlavní cíl a důvod existence souboru a tím je oslava Božího jména za jeho lásku a dílo spasení v Ježíši Kristu. Současně svou hrou povzbuzují přinášejí radost ostatním křesťanům, kteří poslouchají tuto hudbu.

Nové výzvy

V poslední době se objevují nové výzvy a možnosti, jak oslovit křesťanskou dechovou hudbou širší veřejnost. Je to především možnost pořádat koncerty, ať už neformální vystoupení na veřejných prostranstvích, či formální celovečerní programy. Orchester má za sebou větší počet samostatných (i celovečerních) koncertů pro širokou veřejnost. Patří k nim vystoupení v rámci tříneckého jara, celovečerní koncert u příležitosti 80. výročí založení hudebního souboru, které se konalo v Kulturním domě Trisia v listopadu 2004. Další samostatné koncerty se konaly v posledních letech na Fojtství v Oldřichovicích. Dechový orchestr je také hojně zván na různé křesťanské akce. Potěšil svou hudbou účastníky X-camPu ve velkém stanu ve Smilovicích a také koncertoval při tzv. setkání pod stanem pro všechny generace, které předchází zahájení X-camPu. Účastnil se také mnohých festivalů křesťanských dechových orchestrů, kromě jiného Mezinárodního festivalu křesťanské dechové hudby v Ostravě v květnu 2008. U příležitosti 85. výročí vzniku or-

chestru bylo vydáno CD s názvem „S důvěrou“ s nahrávkami skladeb z poslední doby.

V současné době má orchestr celkem 20 členů a k nacvičování skladeb se schází pravidelně každý čtvrtek mimo prázdniny.

Pozvání na slavnostní koncert

U příležitosti významného jubilea vzniku oldřichovické dechovky bude uspořádán slavnostní koncert, který se z Boží milosti uskuteční dne 16. 11. 2014 v 16 hodin v Kulturním domě Trisia v Třinci. Na koncertě zazní skladby odrážející historický vývoj orchestru až do současnosti. Bude to však také chvíle vzpomínek a vděčnosti za Boží věrnost a vedení.

Zveme proto všechny příznivce dechovky na toto jedinečné setkání.

Organizační výbor 90. jubilea vzniku dechovky v Oldřichovicích

---

Aktuality z KS

XcamP. Tématem letošního ročníku bylo: „Je Tvůj Bůh na dovolené?“, na přednáškách a evangelizacích byla probírána postava proroka Eliáše. Evangelistou byl Wade Mobley z USA, dopolední přednášky vedl Martin Piętak. K dalším pozoruhodným bodům programu patřil např. večer se Sabatinou James, konvertitkou z islámu ke křesťanství, semináře doc. Hoška či diskusní večer se senátorem Michálkem na alternativní scéně. Příští ročník by se měl konat v termínu 18. – 25. 7. 2015.

Chata Lípa. Na chatě byl uskutečněn nový studničný vrt a pro potřeby správy chaty byl zakoupen nový automobil. Je

naplánována změna v osobě správce objektu: Jana Walacha vystřídá Jan Szarzec.

Den seniorů. Tradiční akce pro seniory se uskuteční v sobotu 18. 10. 2014 na Karmelu ve Smilovicích.

Setkání se zástupci vedení církve. Z iniciativy kurátora církve Jana Kocycana bylo naplánováno setkání zástupců vedení KS a SCEAV na 22. 10. 2014 v Neborech.

Reformační koncert. Dne 31. 10. 2014 se v Třinci uskuteční koncert misijního smyčcového orchestru.

Festival pěveckých sborů se uskuteční dne 9. 11. 2014 od 16.00 hod. v Českém Těšíně.

Setkání žen. Celocírkevní dopolední setkání žen se uskuteční dne 15. 11. 2014 od 8.30 hod. v Třinci na Hutníku. Celodenní konference je naplánovaná na duben 2015.

Biblické hodiny. Ve III. čtvrtletí jsou na programu témata, zpracovaná na základě knihy Zjevení, a ve IV. čtvrtletí témata z cyklu „Kristova církev“.

Biblická škola pracovníků. Do konce roku se uskuteční 5 setkání BŠP s následujícími tématy:

11.10.: Kniha Jób,

25.10.: Jób a bohatství, Křesťan a peníze,

8.11.: Jób a nemoc, Luther a manželství

22.11.: Jób a „vztahy“, Přátelství

13.12.: Jób a teodicea, Duchovní svět.

(více na www.ks-sch.cz)

Adventní setkání. Hostem letošního adventního setkání pracovníků, které je naplánováno na 1. prosince 2014, bude Theo Schneider ze SRN, který bude hovořit na téma „Skutky apoštolské jako impuls pro živé společenství“. Na programu je i pověření bratří k vyluhování Večeře Páně.

Srdečně zveme na

KONCERT

*dechového orchestru z Oldřichovic
u příležitosti 90. výročí jeho založení.*

16. 11. 2014 v 16.00 hodin v KD Trisia Třinec.

Na koncertě zazní skladby odrážející historický vývoj orchestru až do současnosti.

Pořádá sbor SCEAV a KS Oldřichovice.

KONFERENCE BŮH JE PRO-LIFE. TŘINEC 20.9.2014

Časopis „Idea“ je určen pro vnitřní potřebu
Křesťanského Společenství–Společnosti Chrzešcijańskieje při SCEAV.
Redakce časopisu: Vedoucí redaktor: Štěpán Ruckí.
Redakční rada: Milan Pecka, Jan Ruckí, Urszula Szymeczek,
Daniel Spratek, Zbyšek Kaleta, Lukáš Borský, Martin Tomala.
Kontaktní adresa: Idea c/o MUDr. Štěpán Ruckí,CSc.,
Oldřichovice 544, 739 61 Třinec 1, tel.: 558 348 011,
email: stepan.rucki@seznam.cz
viz také webová stránka: <http://www.ks-sch.cz/idea>